

DEZE WEEK VAN DE REDACTIE

- **Uit & Thuis:** fijn gegeten? laat het ons weten.
- **Outlet:** Michael memorabilia
- **Postbus 52:** Stuur in uw column
- **Uit & Thuis:** Filmrecensies
- **Uit & Thuis:** Muziekrecensies
- **Postbus 52** Lekker illegaal

LAATSTE NIEUWS

Vermeend oorlogsmisdadiger Guus K. opgepakt

22 maart 2005

Afgelopen vrijdag werd Guus K. gearresteerd toen hij zijn moeder in Rotterdam bezocht. De 62-jarige zakenman wordt verdacht van betrokkenheid bij wapenhandel en oorlogsmisdaden in het West-Afrikaanse Liberia. Nieuwe Revu publiceerde vorige maand een exclusief interview met 'Mister Gus.' Hier de gehele tekst.

De meeste mensen zegt de naam Guus Kouwenhoven (zoon van een ingenieur koeltechniek, geboren in Den Bosch en opgegroeid in Rotterdam) niets. Maar al jaren gaan onderzoekers van de Verenigde Naties, de milieuorganisatie Greenpeace en de Britse mensenrechtenorganisatie Global Witness zijn gangen na. De entrepreneur prijkt op VN-lijsten temidden van wapenhandelaren en terroristen. Geen eenvoudige klus zo iemand te vinden. Wat volgt is een week lang koortsachtig telefoneren om een afspraak te maken. Die ontmoeting komt er, maar Revu moet eerst een verklaring ondertekenen dat de plek "ergens in Europa" geheim blijft. Ook zijn huidige woonplaats in Afrika mogen we niet noemen.

Ten einde raad

Gekleed in een blauw pak met roze stropdas wil Kouwenhoven de beschuldigingen aan zijn adres voor de eerste maal weerleggen. Zijn ogen gaan schuil achter een goudkleurige bril met donkere glazen. Hij lijkt moe gestreden. "Ik ben ten einde raad. Ik weet niet wat ik verder nog aan deze zaak kan doen. Het is moeilijk vechten tegen geruchten." Zijn 'misdrijven' zouden zich afspelen in Liberia tussen 1980 en 2003. In dit land aan de westkust van Afrika werd hij BMW-importeur, had hij een lokale luchtvaartmaatschappij, zette hij een constructie maatschappij op voor het bouwen van wegen en pachtte hij met succes Hotel Africa met 300 kamers en 52 villa's. "Economisch gezien was dat mijn gouden tijd."

Guus en Charles

Liberia bleek bij nader inzien niet het gedroomde paradijs. In 1989 begon voormalig ambtenaar Charles Taylor een opstand die Liberia meer dan tien jaar lang in een bloedige burgeroorlog stortte. Iedereen herinnert zich de beelden van gedroegde kindsoldaten met pruiken en bizarre kledij. Kouwenhoven wordt het kwalijk genomen dat hij al die tijd warme contacten onderhield met Charles Taylor en andere leiders. Zijn verweer: "In Afrika heb je als zakenman geen andere keus dan op goede voet te staan met de machthebbers. Elkaars beste vrienden waren we niet. Vroeger noemde ik hem Charles. Eenmaal in ambt sprak ik hem aan met Mister President."

Zijn showroom met BMW's en ruim 200.000 dollar aan auto-onderdelen en garageapparatuur werd geplunderd. Het hotel werd uitgewoond door de strijdende fracties waarvan veel leden nog nooit een toilet hadden gezien. De machines van zijn wegebouwmaatschappij zijn verloren gegaan. "De economie was geruïneerd. Het enige waar ik nog enigszins mee aan de slag kon, was houtkap. Onder de verdreven president Samuel Doe had ik al een concessie van 500.000 hectare. Andere kleinere concessiehouders waren gevlucht en ik wist de concessie samen met de Djajanti Group uit Indonesië tot 1,4 miljoen hectare uit te breiden. We richtten de Oriental Timber Cooperation OTC op, waarvoor zo'n 6000 mensen werkten. Ik had 35 procent van de aandelen en onderhield als manager de contacten met de regeringsinstanties. De Djajanti Group had de resterende 65 procent en zorgde voor de machines, de bouw van een fabriek en de export."

Interview

De indruk bestaat dat u de sigaarrokende kolonel Kurtz bent uit de film Apocalypse Now en met een privé-legertje schietend en plunderend in Afrika huishoudt. Uw kapbedrijf OTC zou volgens mensenrechtenorganisatie Global Witness een militie van 2500 man hebben, die een schrikbewind voerde. Twee werknemers zouden zijn gedood na diefstal van brandstof en hun lichamen zouden als afschrikking tentoon zijn gesteld.

"Een volledig verzonden verhaal van Global Witness. De term militie is in de wereld gekomen doordat OTC 500 Maleisiërs in dienst had als mecaniciens en operators van de grote machines. In het Liberiaanse dialect klinkt dit ongeveer als militia. Dat is alles. En het aantal van 500 is opgevoerd tot 2500. In de acht kampen van OTC had de regering twee gewapende mannen aangesteld om problemen met rondtrekkende soldaten te voorkomen. De enige keer dat ik hoorde over die twee doden was in het rapport van Global Witness, verder is er over deze zaak nog nooit in Liberia gesproken. Er doen veel valse verhalen de ronde. Greenpeace schreef dat we 500 voetbalvelden per dag kapten. Geef mij de coördinaten en we gaan er naartoe. Per hectare kapten we één boom, maximaal twee bomen, dat levert zo'n 5 kubieke meter hout op. We hadden het beste herbebossingsprogramma van West-Afrika en we hebben meer dan een miljoen bomen geplant. In de drie jaar dat we operationeel waren, investeerde OTC 100 miljoen dollar en legde 600 kilometer weg aan. Ik heb Greenpeace uitgenodigd om te komen kijken. Ze durfden niet naar Liberia te komen. Te gevaarlijk."

bed
zat 02 apr
Hotel Arena
TONIGHT
Amsterdam

bed is een
concept van:
REVU
BNN

"Allemaal flauwekul. Deze journalist heb ik nooit gesproken en de opname van het gesprek is nooit boven water gekomen. Ik heb nooit met een journalist over diamanten gesproken en ik ben nooit betrokken geweest bij de zogenaamde bloeddiamanten. Ik zie het verschil niet tussen glas van een colafles en een ruwe diamant. Als ik daadwerkelijk bij deze handel was betrokken, dan zat ik op Hawaï en niet in Afrika te krabbelen om mijn hoofd boven water te houden."

Kouwenhoven werd verweten warme contacten te onderhouden met Charles Taylor. "In Afrika heb je als zakenman geen andere keus dan op goede voet te staan met de machthebbers. Elkaars beste vrienden waren we niet."

En uw contacten met Al Qaida? Frequenteerden islamitische extremisten Liberia om wapens te ruilen voor diamanten?

"In publicaties wordt Al Qaida gelinkt met de diamanthandel in Liberia. Maar ik heb er niks mee te maken. In geen enkel officieel rapport van de Verenigde Naties of andere officiële instanties wordt mijn naam genoemd in verband met Al Qaida of dergelijke groeperingen."

Het Panel van Experts van de Verenigde Naties zegt een wapendeal te hebben bewezen met de roemruchte Russische wapenhandelaar Victor Bout. Bouts partner Sanjivan Ruprah heeft gezegd tegen het VN-panel: "Kouwenhoven is zo stom geweest de betaling via zijn eigen bedrijf te doen." Joseph Wong, zoon van de eigenaar van Djajanti, heeft de transactie toegegeven.

"Toen de concessieovereenkomst werd afgesloten, was OTC verplicht 5 miljoen dollar belastingen vooruit te betalen. Omdat OTC ook geïnteresseerd was in de visserij werd met de regering afgesproken dat de viswateren van Liberia gecontroleerd en beschermd zouden worden. Hiervoor was een helikopter nodig. De regering had een Russische MI2-helikopter op het oog en wij werden verzocht door middel van een schriftelijke instructie van de minister van Financiën om uit het bedrag van 5 miljoen een bedrag van 500.000 dollar over te maken naar een door hun aangegeven bankrekening. Dit is dan ook gedaan vanaf een OTC-rekening. Mr. Joseph Wong en ik hebben dat nooit tegengesproken. Dat de eigenaar van deze rekening een relatie had met Victor Bout, was ons niet bekend. Als we dachten iets te doen wat onjuist was, hadden we zeker geen OTC-rekening gebruikt."

U bent "verantwoordelijk voor het logistieke aspect van vele wapenleveranties," volgens het Panel van Experts van de VN. Kapbedrijf OTC, waar u de manager van was, beheerde de Liberiaanse haven Buchanan waar op 28 september, 28 oktober en 16 november 2001 in totaal 7000 munitiekisten en 5000 RPG granaatwerpers zijn binnengebracht. Met die wapens zou Charles Taylor rebellen steunen in Sierra Leone.

"Dat is volledige waanzin! Ik kan u garanderen dat OTC zich nooit met wapensmokkel heeft ingelaten. Wat waren dan de namen van die schepen als ze dat zo precies weten? OTC charterde boten in Europa om hout te vervoeren naar Azië. En die kwamen leeg aan in de haven Buchanan. Volgens diverse berichten kwamen de wapens uit China. Hoe kwamen die dan in een boot die uit Europa of uit Afrika kwam? Daarbij, de Djajanti Group is een beursgenoteerde onderneming die haar naam nooit op het spel zou zetten voor een illegale wapendeal."

Het gevolg was dat u in 2001 als eerste Nederlander ooit een travelban kreeg opgelegd door de Veiligheidsraad. U mag niet reizen; alleen naar Nederland. Dat is toch niet voor niks?

"Nadat het eerste rapport van de Verenigde Naties in 2001 verscheen, heb ik een brief aan secretaris-generaal Kofi Annan gestuurd dat ik geen Victor Bout ken. Nooit heb ik een reactie gekregen. Mijn Indonesische partners hebben enorme bedragen uitgegeven aan advocaten en vele dossiers gestuurd aan de Verenigde Naties om onze positie te verklaren en om ons van de travelban-lijst af te krijgen. Er werd medegedeeld dat we moeten afwachten. Zelf wil ik graag organisaties als Global Witness laten vervolgen over de verzonden verhalen en het besmetten van mijn naam, maar de kosten zijn zo hoog dat ik me dat niet kan permitteren."

U ontkent alle beschuldigingen die zijn ingebracht. U wilt ons laten geloven dat er een complot tegen Kouwenhoven bestaat?

"De Verenigde Staten en andere landen wilden niet dat de heer Taylor aan de macht zou blijven. OTC was de grootste investeerder in Liberia en werd gezien als een onderdeel van zijn economische basis. Dus begon men van alle kanten OTC aan te vallen."

Onschuldig of niet, u werd intussen wel de 'Peetvader van Liberia' genoemd.

"Ik heb veel gedaan voor veel mensen. Ik had een goede relatie van hoog tot laag. Ik gaf makkelijk geld weg: 100 dollar hier, 50 dollar daar. Denk bij 'peetvader' niet aan de maffia. Iedereen mocht me gewoon erg graag. Overal werd ik Mister Gus genoemd."

Vertrek uit Liberia

In 2003 vertrok Guus Kouwenhoven uit Liberia nadat resolutie 1478 van de Veiligheidsraad de directe sluiting van OTC beval, en de uitvoer van hout uit Liberia verbood. De mythe rond zijn persoon had door allerlei publicaties flinke proporties gekregen. Zo zou hij met diverse paspoorten reizen. "Ik had een Liberiaans diplomatiek paspoort en mijn Nederlandse paspoort, allebei op mijn naam. Na de travelban heb ik het Liberiaanse paspoort niet meer gebruikt en reis ik uitsluitend met mijn Nederlandse paspoort. Ik reis gewoon, niemand die iets doet."

Vermogend

Over het vermogen van Kouwenhoven doen ook de wildste geruchten. Hij werd in 2004 door de Quote-500 uitgeroepen tot nummer 445 van de rijkste Nederlanders met 47 miljoen euro. Hij bezit namelijk voor jaren houtconcessierechten in Liberia. Maar zelf zegt hij alleen maar schulden te hebben, want door een andere veiligheidsraadresolutie zijn al zijn tegoeden sinds augustus 2004 bevroren. "Geld heb ik niet meer. Drie van mijn vijf kinderen zitten op Amerikaanse scholen. Ik heb moeite ze erop te houden."

Waarom gaat u niet terug naar Liberia?

"Het hotel is volledig vernield en houtkap is onmogelijk door het embargo. Ik weet op het moment niet wat ik daar zou moeten doen."

Door Arnold Karskens en Henk Willem Smits

LEZERSREACTIES

Ingezonden door: The Liberian Post

Ingezonden op: 25-03-2005 14:18:26

Zijn vertrek had Taylor tot in de puntjes georkestreerd en het leek wel een gesproken opera met hem in de hoofdrol. Thabo Mbeki, de president van Zuid Afrika was er, President John Kufour van Ghana, Mohammed Abbas de Secretaris Generaal van Ecowas, ministers, chiefs en andere hoogwaardigheidsbekleders. Het was één van Taylor's eisen om afstand te nemen van zijn post dat tenminste 2 belangrijke Afrikaanse presidenten aanwezig zouden zijn want dat zou cachet geven aan zijn aftreden. CNN deed live verslag en heel even waren de ogen van de wereld weer gericht op Liberia en speciaal op Taylor. Tot het laatste moment was het onzeker of hij echt zou aftreden en het had weinigen verbaasd die Taylor en de regio kennen als hij op het moment suprême zou hebben gezegd dat hij in het belang van zijn geliefde volk niet zou vertrekken. En Taylor maakte dankbaar gebruik van de gelegenheid om zichzelf af te schilderen als een onschuldig lam dat zich grootmoedig offerde voor zijn volk. Charles Taylor is een knappe verschijning, is bijzonder intelligent en heeft de gave van spraak en dat maakt hem tot een charismatische man. Als je niet beter zou weten zou je zeggen dat het een sympathieke persoon is en misschien is hij dat ook wel ergens diep in zijn hart. In zijn afscheidsspeech waarschuwde hij de aanwezige presidenten op z'n "Tayloriaans" met een echte Afrikaanse parabel, de parabel van "De Leeuw en de drie Koeien" met de suggestie dat Amerika de Leeuw is en de drie Koeien de presidenten van Zuid Afrika, Ghana en Liberia, met Taylor als eerste koe die geslactofferd wordt. "Vrienden en collega presidenten, het is vandaag Charles Taylor die geofferd wordt in het belang van de Leeuw maar ik waarschuw jullie en ik herhaal, ik waarschuw jullie, let op je tellen want anders zijn jullie dadelijk aan de beurt". Daarna bedankte hij nogmaals zijn geliefde volk en de wereld en sloot zijn speech af met de nu al legendarische woorden: "God willing I will be back" en stapte het vliegtuig in dat hem naar zijn verbanningsoord in Nigeria bracht.

De Leeuw en de drie Koeien.

Er waren eens drie koeien op een eiland; een zwarte, een rode en een witte koe. Op een dag arriveerde een leeuw op het eiland en dat beangstigde de koeien behoorlijk. Wat moesten ze daarmee aan. Er werd besloten een gesprek aan te gaan met de leeuw en hem te vragen wat zijn bedoelingen waren. De leeuw zei dat hij geen snode plannen had en beloofde de koeien met rust te laten. Er was niet veel eten op het eiland en al snel begon de maag van de leeuw te knorren en ging hij naar de rode en de witte koe. "Kijk" zei hij "ik kan hier weinig eten vinden en heb gemerkt dat de zwarte koe eigenlijk een heel vervelend karakter heeft. Je kunt beter van hem af zijn dan rijk. Ik stel voor dat jullie mij toestaan hem op te eten dan is mijn honger gestild en zijn jullie van die lastport af". Daar hadden de witte en rode koe wel oren naar want beter de zwarte dan zij. Zo gezegd zo gedaan totdat een week later de leeuw opnieuw overvallen werd door een onstilbare honger. Daarop ging hij naar de rode koe en natuurlijk was die maar al te blij dat de leeuw de witte koe wilde eten en niet hem. Het eind van het verhaal kunnen we op onze vingers uittellen. Er waren geen koeien meer over alleen nog maar een hongerige leeuw die wel weer snel een nieuw eiland zou vinden.

Mocht het westen opnieuw verzaken om West Afrika te helpen dan zal het mij niet verbazen als Charles Taylor opnieuw opduikt in de regio. Als de mensen geen eten hebben en geen uitzicht op enige toekomst dan zullen ze hem met gebul verwelkomen als de grote redder en is Charles Taylor "back in town". Zolets kan gebeuren in Afrika waar de bevolking opziet tegen een sterke leider die alleen maar sterk kan zijn als hij rijk is en een groot leger heeft. Uiteindelijk is dat ieders doel, rijkdom. Dat blijkt bijvoorbeeld ook uit Nieuwjaarswensen, ze wensen je eerst veel geld toe en dan veel gezondheid en dat zegt iets over de gedachtewereld van de West Afrikanen. Het volk van Liberia is blij verlost te zijn van Charles Taylor maar toch hebben ze nog steeds ontzag, angst maar ook respect en een bepaalde bewondering voor hun "brother" die zo rap van tongriem gesneden was en vaak fel uithaalde naar het rijke westen.

Ingezonden door: Erik Bos

Ingezonden op: 23-03-2005 07:13:49

Iedereen in Liberia weet wat het werkelijke verhaal is. Mister Gus is een vuile leugenaar en ik hoop dat hij binnenkort met zijn vriend Charles Taylor tercheit staat in Freetown, Sierra Leone. Hopelijk voor de rest van zijn leven achter de tralies in Liberia en zeker niet in Nederland. Onvoorstelbaar al deze ontkenningen maar geen onbekend scenario, ich habe es nicht gewusst! Weg met die vuile leugenaar!! Denk es aan al die mismaakte mensen in Sierra Leone, de vele moorden en verkrachtinen in Liberia en het door OTC verwoeste landschap. Nieuwe Revue, ga zelf eens naar Liberia en kijk eens wat er allemaal gebeurd is, getuigen genoeg. Ik hou mij aanbevelen. Volg het nieuws in Liberia op zeer nauwe voet sinds 8 jaar en ben in 1996 met een Liberiaanse getrouwd. Ben op de hoogte van het immense leed, lichamelijk en psychisch, wat het volk is aangedaan.

Vriendelijke groet,

Erik Bos
Egypte

Reageren? Dat kan hier

Naam :

E-mail :

Schrijf hieronder uw tekst:

Verstuur